

Sidstnævnte Beløb antager Ministeriet at maatte kunne erholdes ved frivillige Bidrag. Til Tilveiebringelse af Midlerne til de egentlige Bygningsomkostninger ser Ministeriet derimod paa Grund af Bestaffenheden af de Bilkaar, i hvilke den paagjældende Befolkning befinder sig, ingen anden Udvei end ved Tilskud fra Statskassen. Det tillader sig derfor paa det Bedste at anbefale, at der ved Finantsloven for 1878—79 maatte bevilges et Bidrag af 50,000 Kr. til Opførelse af den paatænkte Kirke paa det saakaldte Frederiksbjerg i Aarhus Kjøbstad, under Forudsætning af, at der ved dette Beløbs Supplerings ved frivillige Bidrag faas Sikkerhed for Kirkens forvarlige Fuldførelse efter den indsendte Tegning med Overslag, saaledes som disse maatte blive approberede af Ministeriet.

Forsaavidt der tillige er andraget paa, at der ligeledes af Statskassen maatte, i alt Fald foreløbig, ydes et aarligt Tilskud af 1,000 Kr. til den ved den nye Kirke ansatte Præsts Løn, finder Ministeriet, under alle Omstændigheder for Tiden, ikke Anledning til at stille noget Forslag.

I Genhold til Foranstaaende tillader Ministeriet sig at anmode det ærede Udvalg om, at der til 2den Behandling af Forslag til Finantslov for 1878—79 maa blive fremsat, som tilfældet af undertegnede Minister, følgende Vædringsforslag til Forslagets § 21:

II. Tilskud til kirkelige Diemed:

8. Bidrag til Opførelse af en Kirke paa Frederiksbjerg i Aarhus. . . 50,000 Kr."

Udvalget skal ikke benegte Muligheden af, at der kan være Trang til en ny Kirke i Aarhus, men da det ikke ved Ministeriets Skrivelse kan anses for tilstrækkelig godtgjort, at Aarhus Kommune mangler Gode til selv at bringe de fornødne Offre, for at Foretagendet kan blive iværksat, og da det desuden af Slutningen i ovenansførte Skrivelse fremgaar, at Forslagets Vedtagelse vil drage yderligere Udgifter efter sig med Hensyn til Lønning af Præst m. v., finder Udvalget ikke Anledning til at tiltræde Vædringsforslaget.

78) II. Samme Konto. Skrivelse af 17de December 1877 fra Kirke- og Undervisningsministeren:

„Ved Skrivelse til Folkethingets Finantsudvalg af 11te Januar d. A. foranledigede Ministeriet, at der ved tredje Behandling af Finantslovforslaget for 1877—78 fremsattes et Vædringsforslag angaaende Bevilgelse af 20,000 Kr. af Statskassen til Tilveiebringelse og Indretning af en Præstegaard for den eventuelle residerende Kapellan i Sønder-Dumme Sogn under Ribe Stift.

Dette Forslag forstaaedes imidlertid under Sagens Behandling i Thinget. Da derfor det omhandlede residerende Kapellani for Sønder-Dumme og Souen Menigheder ved allerhøieste Reskript til Biskoppen over Ribe Stift af 10de September sidstleden blev oprettet, saaledes at det paalagdes Kapellanen at overtage den selvstændige Bestyrelse af de præstelige Forretninger for den østlige Del af Sønder-Dumme Sogn — i hvilket Distrikt de ved Hjælp af Tilskud fra Statskassen opførte tvende nye Kirker ere beliggende — kunde der ifkun tillægges ham den faste aarlige Løn af 2,000 Kr., der under Beløbet til utilstrækkelig lønede geistlige Embeder bevilges paa de aarlige Finantslove, samt Nydelser af Høitidsoffret og Accidenterne af det ovennævnte Distrikt mod Afgivelsen af et bestemt aarligt Væderlag til Sognepresten for Af-favnet af denne Del af hans Embedsindtægter, hvorhos det, for at opnaa Hensigten med Kapellaniets Oprettelse, maatte gjøres Kapellanen til Pligt at tage Bolig i Distriktet og selv holde sig med Bolig og Befordring.

Paa disse Betingelser blev saaledes den eneste Ansøger om Kapellaniet, Niemann, under den nævnte Dato allernaadigst befuldmægtiget til bemeldte Embede. Ligesom Ministeriet imidlertid ikke havde opgivet Hensynet til Nødvendigheden af snarest mulig at forskaffe Kapellaniet en Forbedring i de ommeldte, aldeles utilstrækkelige Lønningsvilkkaar, navnlig ved Tilskud til Opførelsen og Indretningen af en Embedsbolig med fornødent Forbilliggende, saaledes er der nu fra Kapellan Niemann indkommet det hoslagte Andragende, hvori han oplyser Umuligheden af, at Embedet ret længe kan være uden en Præstegaard, idet der efter de lokale Forhold kun midlertidig kan opnaas et, tilmed aldeles utilstrækkeligt Husrum til Leie, og der til Befordring, der er nødvendig for Embedets forvarlige Besørgelse, om ikke Beboerne i Haab om en snarlig Forandring i Embedets Kaar ydede den frivillig efter Omgang, vilde medgaa langt Mere, end Kapellaniet paa nogen Maade kunde bære. Han anholder derfor om Ministeriets Medvirkning til, at der paa Finantsloven maatte bevilges det fornødne Beløb til Tilveiebringelsen af Bolig og Befordring.